

نانی برای نویسندگان

روزشنبه ۲۳ اسفند ماه ۸۲ در صفحه ۲ روزنامه وزین شرق گزارشی از سالگرد ترور حجاریان، چهره برجسته جنبش اصلاح طلبی چاپ شده بود. بخشی از این گزارش به سخنان حجاریان در این مراسم اختصاص داشت.

حجاریان در تحلیل این که عامل ترورش چه بوده، اظهار داشت: «شاید عامل ترور، پیگیری‌هایی بود که من از طریق روزنامه «صبح امروز» درباره قتل‌های زنجیره‌ای انجام دادم. آن هم به خاطر قولی بود که به چند تن از اعضای کانون نویسندگان از جمله دولت آبادی، سیمین بهبهانی، فرشته ساری، فریبرز رئیس دانا و مرحوم گلشیری داده بودم. اگر دقت کنید «صبح امروز» تنها روزنامه‌ای بود که از شماره اول خود تا زمان توقیف، هر روز یک خبر درباره قتل‌های زنجیره‌ای داشت. مخصوصاً مقالات «اکبر گنجی» خیلی مؤثر بود. الحمدالله (اگر) این پیگیری‌ها برای ما آب نداشت، اما برای نویسندگان نان داشت و دیگر سراغ آن‌ها نیامدند.»

آن چه می‌شود استنباط کرد این است که سخنان ایشان آمیخته به طنز بوده است. من و بقیه اعضای کانون نویسندگان ایران بدون یادآوری ایشان هم، روزی هزار بار خدا را شکر می‌کنیم که زنده‌ایم و هنوز طنابی به دور گردنمان انداخته نشده است. این پیروزی کمی نیست. اصلاً از این بیش‌تر چه می‌خواهیم؟ چه باک از این که هنوز بعد از این همه سال آمران و عاملان قتل‌های زنجیره‌ای شناخته نشده‌اند و دادگاهی برایشان تشکیل نشده؟ «داد همین است که هست و نه بیش‌تر.»

چه باک که وکیل خانواده‌های قربانیان قتل‌های زنجیره‌ای در زندان است و دوره محکومیت پنج ساله خود را می‌گذرانند؟ «او هم که عضو کانون نویسندگان بود، می‌بایست فقط شکرگزار می‌بود.»

چه باک که کانون نویسندگان ایران برای سال سوم هم نتوانست مجمع عمومی خود را تشکیل دهد؟ آقایان گوشزد کردند که نمی‌توانند امنیت شرکت کنندگان در مجمع را تضمین کنند. «برای امنیت مطلق، سکون مطلق توصیه می‌شود.»

چه باک که بسیاری از نویسندگان بارها احضار شده‌اند و به آن‌ها دوستانه اخطار شده
که چنین و چنان نکنند؟
چه باک که هنوز سانسور...؟
آقای حجاریان عزیز! ما الحمدلله هنوز زنده‌ایم و یاد گرفته‌ایم برای آن که زنده
بمانیم، هیچ تکانی نخوریم.
برکت این نان زیادت باد.

فرزانه آفائیی پور

عضو کانون نویسندگان ایران

www.afarzaneh.com